

DZIENNIK TYGODNIOWY

Departamentu

Bydgoskiego.

Ner.

50.

Dnia 13. Grudnia 1814 roku.

Prefekt Departamentu Bydgoskiego.

Ważne bardzo Urządzenie Kommissyi Nadzwyczajnéy Potrzeb wojska, stanowiące stosunek miary Warszawskiéy z czwartą w słowach:

Kommissya Nadzwyczajna potrzeb wojska.

„Na wielokrotne przedstawienia swe, tak do Władz cywilnych „jako i wojskowych Rosyjskich, odebrała nareszcie w dniu $\frac{1}{2}$. Listo- „pada r. b. No. 7664 od JW. Jenerała Intendenta Grafa Santi w kopii „urządzenie JW. Jenerała Feldmarszałka Grafa Barklay de Tolli, wzglę- „dem powyższego stosunku, wraz z kopią wydanego przez tegoż JW. Ge- „nerała Feldmarszałka w dniu $\frac{2}{2}$. b. m. rozkazu do całej Armii Rosyi- „skiéy w Xięstwie konsystuującéy, ażeby do tegoż urzędzenia stosowała „się. W skutku tego urzędzenia, zaleca JW. Prefektowi, ażeby odtąd „produkta od obywateli przyjmowane były do Magazynów na korce „Warszawskie, (iak dawniéy) a zaś wydawane Pułkom i Kommendom nie „po dwa korce na Czwart Rosyiską, lecz tylko po jednym korcu i „dwadzieścia cztery garce rachując, lub też na Czwart Rosyiską, „jeżeli w którym Magazynie takowa znajdzie się. Scisle dopełnienie „i akuratność w wykonywaniu powyższego urzędzenia tak w wydawa-

Wiktuały.	Cze- twier- ci.	Cze- twie- ryki.	Gar- cy.	Wia- dra.	Czar- ki.	Pudy.	Fun- ty.	Tu się pisze ilość wiktua- łów wyraźnie literami.
Mąki.								
Sucharów.								
Kaszy.								
Owsa.								
Siana.								
Wódki.								
Mięsa.								

Podpis.

Powyżey wymienioną ilość żywności i furazu całkowicie odebra-
łem i kwituja.

Obwieszczenie.

Prefekt Departamentu Bydgoskiego.

Reskrypt JW. Generała Gubernatora Xięstwa Warszawskiego
względem przesyłania aresztantów do Rossyi w słowach:

JW. Prefektowi Departamentu Bydgoskiego.

Z powodu zdarzających się częstych ucieczek aresztantów odpra-
wianych z X. Warszawskiego do Rossyi i tworzących się z powodu
tego band złodziejskich, Warszawski Policmeister W. Kolegski Sowie-
tnik Swieczyn przełożył mi, aby dla zapobiegania takowym, areszta-
ntom połowę głowy golić, który to środek potwierdzając, wszystkim
JWW. obłastnym Naczelnikom, Prefektom i Prezydentowi Policji za-
lecam, by tego dopełnili, i o tém rozporządzeniu wszędzie publikacją
uczynili.

W Warszawie dnia 30. Października 1814.

(podpisano) Generał Gubernator *Eańskoy.*

podaje do wiadomości publiczney i ścisłe stósowanie się do niego poleca.

W Bydgoszczy, dnia 17. Listopada 1814.

Radoliński, Z. P.

Zawadzki, S. J.

Prefekt Departamentu Bydgoskiego.

Zaleca W.W. Podprefektom, Prezydentowi w Toruniu, JPP. Burmistrzom i Woytom, aby zbiegłych z Wsi Puplina Powiatu Węgrowskiego złoczyńców Mateusza Celińskiego i Jozefa Maciejewskiego podług niżej umieszczonego Rysopisu ściśle śledzili i wysłedzonego Sądowi Policji Poprawczey Wydziału Siedleckiego do Łuków pod strażą odesłali.

W Bydgoszczy, dnia 5. Grudnia 1814.

Sokolowski, Z. P.

Zawadzki, S. J.

O p i s a n i e O s o b.

1. Mateusz Celiński, lat mający 50 rodem z miasta Osiecka Departamentu Siedleckiego, katolik, strycharzką professyą trudniący się, miał na sobie sukmanik siwy sukienny na wierzchu, na spodzie zaś kożuch czarny stary, czapkę złą z wierzchem granatowym, z barankiem siwym starym, boty dobre, spodnie z sukna i koszulę grubą.

2. Jozef Maciejewski, lat ma 28 rodem z wsi Duchny Departamentu Łomżyńskiego, professyi Strycharz, katolik, miał na sobie kapotę z sukna siwego prostego, kamzelkę sukienną granatową złą, spodnie sukienne długie koloru prochowego, chustkę na szyi kartunową w kwiatki żółte z pensem, kapelusz, i kuszulę lnianą grubą.

Prefekt Departamentu Bydgoskiego.

Wskutku wezwania Sądu policji poprawczey Obwodu Brdgoskiego z dnia 29. Listopada r. b. zaleca W.W. Podprefektom, Prezydentowi w Toruniu IPP. Burmistrzom i Woytom, aby podług niżej umieszczonego Rysopisu Bogumiła Hersz o kradzież Kościoła w Iędrzejewie obwinionego, iak naysciśleý w obrębach swego zwierzchnictwa śledzili i w przypadku wysłedzenia tu do Bydgoszczy Sądowi Policji poprawczey pod strażą odesłali.

W Bydgoszczy dnia 5. Grudnia 1814.

Sokolowski, Z. P.

Zawadzki, S. J.

R y s o p i s :

Gottlieb Hersz, o kradzież kościoła Ewangelicko-Luterskiego w wsi Iędrzejewie obwiniony, zostawiwszy dnia 22. m. i r. b. Żonę i dwoje dzieci w kolonii Jerezvi, pod Białą udał się do Uyskich hollendrow, zkąd do Czarnkowa udać się miał, i tam ztąd więceý niewraca,

ma około 46. lat, wzrostu wysokiego, włosów i piców rudych, takichże wąsów, odziany suknią granatową, gęsto łataną, na głowie ma czarny kapelusz okrągły, mały nosi Tornister, z czerwonoopstręj skorki cielecęj, wręku kiy gruby krótki.

Bydgoszcz dnia 29. Listopada 1814.

Prefekt Departamentu Bydgoskiego.

Zaleca WW. Podprefektom w Powiatach, Prezydentowi miasta Torunia P.P. Burmistrzom w Miastach i szanownym Urzędowi Woytowskiemu w całym Departamencie aby ściśle rozkazali śledzić czterech koni fornal-skich z śłami, uzdeczkami i siodłem w nocy z dnia 19. na dzień 20. b. m. w dobrach Dobiesławicach do dobr Kaczkowskich JW. Dąbskięj Kasz-telanowęj należących zkradzonych, których opis iest następujący.

1. Wałach iasno gniady 6. lat stary bez odmiany, małego wzro-stu będący.

2. Wałach gniady około 7. lat stary, bez odmiany miernego wzrostu.

3. Klacz iasno kasztanowata, w trzecim roku będąca, ogon i grzy-wą konopiatą i w grzywie kossa maiąca, talii piękney, ieszcze nieoprę-gana, średniego wzrostu.

4. Klacz brudno kasztanowata 6. lat stara bez odmiany, ogon nie-co ucięty maiąca, małego wzrostu.

Po wysledzeniu takowych naybliższemu urzędowi policynemu ma być oznaymiono, a konie i złoczyńca natychmiast przyaresztowanym.

W Bydgoszczy dnia 28. Listopada 1814.

Sokołowski, Zastęp. Pref.

Zawadzki, S. J.

O b w i e s z c z e n i e.

W Sierpniu roku bieżącego odebrana została człeku podeyrzane-mu klacz kara, bez odmiany, która się tutey dotychczas znayduie. Wzy-wa się właściciela, aby się do dnia 15. Grudnia r. b. zgłosił i własność swoją udowodnił, w przeciwnym bowiem razie na dobro publiczne sprzedana zostanie.

Gąsawa dnia 30. Listopada 1814.

*Wóyt Gminy Ekonomii Zninskięj
Ziołocki.*

O Dziele Albrechta Thaera pod tytułem o Angielskiem gospodarstwie.
(Kontynuacja.)

Koniec tomu pierwszego poświęcony jest opisom pełnym ciekawości i pożytku, sławnych gospodarstw Holsztyńskiego, Meklenburskiego i Brabanckiego, z których wiele ci korzystać mogą, którzy przy dzisiejszemy bezcennosci zboża nie mają wyrównywałacęj robocizny, do obrobienia nalezycy zbyr rozleglych swych gruntow, nie znajdują zysku w wydatku na najemnika. — Od dawna zaradzić tę niedogodności, Holsztyńczyk i Meklenburczyk potrafił, a poświęcając nie mał połowę swych rol na zboża, a rolę na pastwiska obracając, tego dokazał, że uwolnił się od wydatku na najemnika i iego dependencyi pomnożył swoy przychod z obory, a gnoiem z nich otrzymanym zapewnił sobie, nie rownie więkzsz z połowy pol swoich dobrze dziś uprawnych zbiory, niż kiedy dawniey, dla niedostatku rak, całkowity rol obsiew, źle uprawiając, i młoczemnie gnojąc, więkcy o wielkim siewie, aniżeli korzystnym zbiorze myślił.

Właśnie taka iest dzisiejsza pozycya rolników naszego Xięstwa i trudno iey będzie zaradzić inaczej, iezeli za przykładem Holsztyna, lub Meklenburga, niepomyślemy o więkzszey oberze, i o iey nalezycym wyzywieniu, a z drugiey o zmieyszeniu wysiewu, a powiękzszniu zbiorow przez lepszą a mnięj kosztowną doprawę, i hoyniejsze a częste gruntow gnoiem użyznicie.

Drugi tom dzieła tego zaczyna się od dokladnego opisania nowęj arcy ważnęj a nie znanęj ieszcze w naszym kraiu nauki, o obsuszeniu wodnistych gruntow, błot i bagnow, krytemi podziemnymi rowami i puszczeniem wod pod ziemię, za pomocą okien i otworow, świdrami żelaznymi, w szychtach ścisłych, na ktorych woda opierając się, czyni wierchny grunt bagnistym i rzadkim, wierconych.

Kończy interessowny tom drugi Albrecht Thaer uwagami nad podziałem pól gromadzkiich i sposobami iakie w tēy mierze są w Anglii za rozkazem rządu, (pomimo szanowanego prawa własności, ale dla dobra rolnictwa) używane i iakie zdają się bydź w tēy mierze Autorowi naydogodniejsze, a ta ważna materya naturalnie prowadzi Autora do wystawienia korzyści niezaprzeczonych i nieomylnych gospodarstwa złożonego z iednych sztuk roli, na mieyscu porozrzucanych gruntow, ktore wszelki przemyśl rolniezy tamuje, i nieiako przekonywa gospodarzow wieyskich, do odwiecznych i nayszkodliwszych postępowan. — Dowiodłszy Albrecht Thaer aż do oczywistego, że działowe

to jest w jednéy sztuce gospodarstwo i do obfitszych zbiorów i do liczniejszych trzód bydła, a dodania całej dzielnosci przemysłowi, do ciągnięcia wszelkich z gruntów korzyści bez żadnej przeszkody, dopomaga zasługuie, by każdy statysta i partykularny właściciel z wdzięcznością, ważnej téy materji poświęcił swoje bacznie.

Tom trzeci pełny jest prawd nowych, dla oświecenia już udoskonalonego ekonomisty.

Wyjąwszy niektorych szczegolów, tyczących się gatunków bydła rogatego i owiec w Anglii, reszta całego tego Tomu godna, aby w całej swéy zupełności, publiczności naszej do wiadomości była podana.

Antykuł 5. poświęcony uprawie warzywnych roślin na paszę dla bydła, jest poprzedzony, ciekawą rozprawą o proporcji przyzwoitej iak w dobrem gospodarstwie między rolą a oborą zachodzić powinna. — Natura sama, Thaer powiada, ekonomikę tę na całej ziemi przestrzeni przepisała zrzadzając, że twor i wyrost ciał bydłych i roślinnych jeden od drugiego zawisł, wyższa zaś produkcyja iednych na wyższej drugich produkcyi zasadza się. Im więcéy zatym człowiek powiększy sposobów wyżywienia iak nayliczniejszego bydła, tym więcéy pozyska zbiorów, które nawzajem przyelhodząc znouwu wpomoc bydłu, obiegiem tym do naywiększego doskonałości stopnia posuwają rolnictwo i zbożowe i bydłecze, które dopiero w tym stanie jest pełne korzyści i dla partykularnego i dla stanu. — Rozprawa ta na nieomylnych natury fizyki i chemii zasadzona prawidłach, tym bardziey jest udowodniającą że do przekonania theorycznego rozumu, łączy praktyczne przekonanie o zyskach z podobnego postępowania osiąganym.

Ostatnie dwa rozdziały tego tomu oddane ważnej materji chowu bydła w ogolności a wszczególności rogatego bydła i owiec. —

Obwieszczenie.

Niżej podpisany Notaryusz publiczny Powiatu Toruńskiego podaje niniejszym do publicznej wiadomości, iż Szcolectwo we wsi Papowie Powiatu Toruńskiego składające się z włók cztery miary Chelwinskiéy do pozostalosci po zmarłym Michału Damrau i żony jego Anny Kryśtyny z Greczłowiczów Damrauowey na przedstawienie IPana Gottfreda Wrosza, kalkulatora municypalności miasta Torunia jako pierwszego i IPana Woyciecha Bulinskiego Proboszcza w Papowie jako Opiekuna przybranego nieletnim dzieciom, to jest: Karolowi Damrau, Ioannie Konkordyi Damrau, Bogumiłowi Edwardowi Damrau i Gotthardowi Hen-

rykowi Damrau po rzeczonych zmarłych małżonkach pozostałym należące wskutek Rezolucyi prześwietnego Trybunału Cywilnego Departamentu Bydgoskiego z dnia 12go Lipca et pras: 11go Sierpnia r. b. zapadłej sprzedany będzie, Freyszolestwo powyższe ocenione jest przez biegłych przysięgłych na tysiąc sześćset dwadzieścia cztery Talarów, dwadzieścia siedem groszy.

Przygotowujące przysądzenie nastąpiło dnia dwudziestego pierwszego Listopada roku tysiąc ośmset cztertnastego na Summę czterytysiące dwieście Złotych polskich, IPanu Frederykowi Gwinnelmowi Hymelowi z Papowa, a ostatnie przysądzenie nastąpi dnia dziewiątego Stycznia roku tysiąc ośmset piętnastego zrana o 9tej godzinie w Kancellaryi podpisanego w kamienicy w rynku starego Miasta pod numerem 296. sytuowanej.

W Toruniu dnia 21go Listopada 1814go Roku.

Jan Frederyk Sartoryusz, Not. publ. Ptu Toruńskiego.
